

Alinyazısı Saati (Şiir)

Ve Kudüs şehri. Gökte yapıp yere indirilen şehir.

Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri.

Altında bir krater saklayan şehir.

Kalbime bir ağırlık gibi çöküyor şimdi.

Ne diyor ne diyor Kudüs bana şimdi

Hani Şam'dan bir şamdan getirecektin

Dikecektin Süleyman Peygamberin kabrine

Ruhları aydınlatan bir lamba

İfriti döndürecek insana:

Söndürecek canavarın gözlerini

İfriti döndürecek insana

Ve Kudüs'ü terk ettiğin o ikindi

Birinci Cihan Harbi günü vakti

Kan sızdırıyor kaburga kemikleri

Karlı dağlardan indirdiğin atların

Bir evde perdeyi indiriyor bir kadın

Mahşerin perdesini kıyametin perdesini

Ağlıyor yere inen saçları

Göğü yırtan kefen beyazı elleri

Ve Kudüs şehri. Gökte yapıp yere indirilen şehir.

Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri.

Yeşile dönmüş türbelerin demiri

Zamanın rüzgâr gibi esen zehriyle

Ve yatırlar patır patır kaçıyor geceleri

Boşaltıyorlar işgal edilmiş bir şehri boşaltır gibi

Kaçıyorlar Lut şehrinde kaçır gibi

Tuz heykele dönüşmemek için Tanrı gazabıyla

Susmuş minarelerin azabıyla

Yıkılmış cami kubbelerinin ıstırabıyla

Ve şehit kemiklerinin bakışı bir başka bakış

Artık burada taş bile durmak istemez

Ve Ay'ı görmek istemez zeytin ağaçları

Eğilerek selamlamazlar hilali hurmalar

Artık ne Zekeriya ve ne İsa var

Sararmış bir tomar mı mucizeler

Ölülerin dirilişi şifa veren kelimeler

Ve ne de Miraçtan bir iz

Yerden yükselen kaya

Ve Kudüs şehri. Artık yer şehri, toprak şehri.

Bakır yaprakların, çelik gövdelerin, acımasız yüreklerin.

Demir köklerin, tunçtan ve uranyumdan dalların.

Kurşundan çiçeklerin şehri.

Gülle kusuyor ana rahmi

Bomba parçalıyor beynini bebeğin

Tanklar saldırıyor evlere bir anda ev yok tank var

Uçak var gök yok utanç var

Ve kime karşı bütün bunlar

Masum insanlara karşı

Binlerce yıl oturdukları yurttan kalmak isteyenlere karşı

Ve kim tarafından bütün bunlar

Romanın, Babil'in, Asur'un ve Firavunların

Ve nice milletlerin zulmünü görenler tarafından

Zalime olan öcünü mazlumdan almak

Zalim olmak ve en zalim olmak

Ve artık ne İbrahim ne Yakup ve ne Musa var

Tersinden okunan Tevrat hükümleri

Karaya boyanmış Mezmurlar

Ve Kudüs şehri. İçiyile ve ruhuyla suskun

Göklere kaçmış hayaliyle

Bir pervane gibi ışığa uçmuş gönlüyle

Bir başka âleme göçmüş hakikati

Tanrı katına varmış

İki elini kavuşturup divana durmuş

Hüküm istemiş

Yeryüzüne yeryüzü kadısına

Hüküm ki:

Haksız yere bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibidir

Ve haksız yere insan öldürenin cezası ölüm

Ve fitne, Arzı fesada verme, daha büyük suç adam öldürmekten

Fitne bastırılıncaya kadar savaşın!

Yeryüzünden fesat kalkıncaya kadar

Ey insanlık, ey insanlar

En gündüzden daha gündüz,

Hakikatten daha hakikat

Müslümanlar.

Sezai Karakoç